

[Fiskeriministeren.]

Der har fra forskellig side været rejst andre problemer, først og fremmest EF-problemer i forbindelse med dette lovforslag.

Må jeg for det første sige, at det, man kalder destruktion af fisk, nok er en EF-forordning, der træder i kraft, men ikke er noget nyt, som er indtrådt efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, idet vi allerede før dette medlemskab havde mindsteprisordninger, som betød, at man tog fisk ud af markedet, som ikke opnåede visse mindstepriser. Det er jo givet, at man selvfølgelig ikke kan betragte en sådan foranstaltning med nogen stor sympati eller glæde; derfor rejste vi også fra dansk side dette problem, da det blev aktuelt igen, i EF's Ministerråd og opnåede ordninger, som betyder, at eksporten af fisk fra Danmark nu får et EF-tilskud. Dette EF-tilskud betyder, hvis jeg er rigtigt orienteret, at denne destruktion af torsk nu er ophørt, og at man i stedet for på fabrikkerne og på fiskerfartøjerne nu fisker gode konsumfisk til eksport.

Spørgsmålet om disse torsk var jo netop ikke et EF-problem, men så ganske udpræget et tredjelandsproblem, idet vore traditionelle tredjelandsmarkeder svigtede, hvad pris og afsætning angik, og derfor fik man, samtidig med at vejret var så helt fantastisk godt, at fiskerne ilandbragte nogle fangster, som oversteg, hvad man var vant til, en situation, som ingen naturligvis kan være glad for.

Hvis man derfor ønsker at benytte denne anledning til at rejse en ny EF-diskussion, er man altså lidt ude på et sidespor, idet netop medlemskabet af EF var med til at løse de problemer, der rejstes i kraft af, at man fik disse destruktions gennemført, eller rettere ikke destruktion, men overholdning med farve, der betød, at fisken i stedet for blev anvendt til industriformål, til foderformål.

Så er det jo meget klar tale, når hr. Morten Lange siger, at vi skal have en bedre styring af produktionen. Ja, når det blæser, styrer det jo sig selv, for så kan man ikke fiske, men når vejret er godt og fisken er til stede, så fisker man altså bare, og det var jo det, der skete. Selvfølgelig var det meget behageligt, hvis man kunne tilrettelægge produktionen og fangsten af fisk, så der altid kom de rette mængder til det rette tids-

punkt, men de, der kender lidt til fiskeriets problemer, ved, at så enkelt er det desværre ikke.

Må jeg så sige til hr. Steen Folke, at det er ikke vilkår, vi får dikteret. Danmark har en levende interesse i at overholde de bestemmelser, der er gældende inden for De europæiske Fællesskaber, fordi det er den eneste måde, hvorpå dansk erhvervsliv, og herunder også danske fiskere, får en mulighed for at konkurrere på lige vilkår. Det er altid os, der kritiserer, når andre lande enten gør tilnærmelser eller i hvert fald forsøger at overtræde de bestemmelser, der er gældende i EF. For det lille land med det lille beskedne erhvervsliv er der en stor interesse i, at de regler, der er vedtaget på EF-basis, virkelig bliver overholdt, ikke mindst af de store lande. Det er nemlig en beskyttelse for de små lande, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ophævelse af bopælspligt m. v.) [af Ove Jensen m. fl.]

(Lovforslag nr. 136. Fremsat 11/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Den gældende lov er et resultat af et meget bredt samarbejde i folketinget forud for Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Det er en lov, som har et ganske klart formål: at drage omsorg for, at de, der ejer danske landbrugsejendomme, først og fremmest er de landmænd, som skal leve af at eje danske landbrugsejendomme.

Når jeg siger, at i 1973 foreligger der en